

[Svend Heiselberg]

ca. 1 år får mulighed for at købe et fartøj igen, vil han, så vidt spørgeren er bekendt med loven, være i den situation, at han skal betale de modtagne dagpenge tilbage til staten.

Hvis skipperen blot skriver kontrakt om levering af et nyt skib, betragtes han ikke længere som værende til rådighed for arbejdsmarkedet og vil så være i samme situation.

Skipperen, der eksempelvis hele sit liv har forsøgt at klare sig selv, må nu henvises til bistandshjælp, hvorimod hans medhjælpere omgående og uden problemer kan modtage dagpenge.

Skipperen skal ifølge arbejdsdirektoratet være ledig 1½ år for at blive fri for at betale eventuelt modtagne dagpenge tilbage.

Spørgsmålet er, om ministeren finder, at det er en rimelig behandling af en gruppe selvstændige, der uden egen skyld bliver ledige.

Svar (27/6 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Da man gennemførte reglerne om arbejdsløshedsforsikring for selvstændige, lagde man vægt på, at selvstændige i videst muligt omfang blev sidestillet med lønmodtagere.

Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge er bl.a. betinget af, at den pågældende er tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende til lønarbejde og til rådighed for arbejdsmarkedet.

For at opfylde rådighedskravet kræves det af et medlem af en arbejdsløshedskasse for selvstændige, at den pågældendes personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt.

En sådan begrænsning er nødvendig for at undgå, at dagpenge kommer til at virke som støtte til virksomheden. Som nævnt i begrundelsen til spørgsmålet opererer man i administrationen med en periode på 18 måneder, der normalt vil være passende for at kunne fastslå, at der ikke blot er tale om virksomhedsophør af midlertidig karakter. De konkrete omstændigheder kan i de enkelte tilfælde medføre såvel en forlængelse som en forkortelse af denne periode.

Jeg vil gerne bemærke, at reglerne ikke er specielt beregnet på fiskere, men gælder alle selvstændige. En ændring som den omhand-

lede vil derfor omfatte mange personer, og jeg finder ikke, at det er tidspunktet at drøfte ændringer, der vil medføre øgede udgifter for statskassen.

Spm. nr. S 1330

Til *miljøministeren* (18/6 85) af:

Nør Christensen (CD):

»Vil ministeren være indstillet på at foranledige udsendt plandirektiv til udpegning af arealer til samfundsvigtige formål, når det ikke kan forventes, at nogen af kommunerne i hovedstadsregionen fremover vil udlægge arealer til etablering af en kontrolleret losseplads?«

Begrundelse

Med udgangspunkt i den regionale planlægning har interessentskabet Vestforbrænding, der omfatter 14 kommuner i hovedstadsregionen, siden 1982 arbejdet med udformning af en kontrolleret regional losseplads beliggende i Høje-Tåstrup kommune.

Den regionale plan, der er udarbejdet af hovedstadsrådet og godkendt af ministeren, skulle kunne danne grundlag for køb af areal og udarbejdelse af miljøprojekt for drift af en regionalt kontrolleret losseplads m.v.

Høje-Tåstrup kommune har imidlertid, selv om der er udarbejdet lokalplan, frasagt støtten til etablering af denne plads.

Miljøstyrelsen og senest miljøankenævnet har efterfølgende nægtet godkendelse ud fra hensynet til vandindvindingsinteresser.

Endvidere har flere kommuners repræsentanter senere gjort ophævelser over at skulle etablere kontrollerede lossepladser i deres kommuner. På baggrund heraf må det være sandsynliggjort, at det til trods for en godkendt regionplan ikke vil være muligt at etablere en kontrolleret regional losseplads i nogen af kommunerne i hovedstadsregionen.

Da hovedstadsrådet har opgjort det årlige affaldsdeponeringsbehov til 800.000 m³, må situationen så vel på kort som på lang sigt på baggrund heraf betragtes som kritisk.

Svar (28/6 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har den 28. marts 1985 haft en samtale med hovedstadsrådets formand, Bent Søren-